

KVÄLLSPOSTEN
 KVÄLLSPOSTEN
 KVÄLLS
daglig 1950
 KVÄLLSPOSTEN
 KVÄLLSPOSTEN
 KVÄLLSPOSTEN

Arbivånglar

Snapphanen

Tidskrift för
Kungl Skånska Trängregementets kamratförening

SNAPPHANEN

Tidskrift

för

Kungl Skånska Trängregementets
Kamratförening

Redaktör och ansvarig utgivare
Kapten Birger Brunby

Annonspriser:

Helsida	200 kr
Halvsida	100 ..
Kvartssida	50 ..
Attundelssida	25 ..
Sextondelssida	15 ..

UTKOMMER MED 4 NUMMER UNDER ÅRET

Pris helår 3 kr. Lösnnummer 75 öre.

Postgiro 7 65 71

Nynäs Bensinstation

Br. Thygesson

FULLSTANDIG SERVICE

Öppet vardagar 6—22, söndagar 7—22

Övriga tider, nattklocka.

Tel. 1688

Kompletteringsmöbler

Mattor - Gardiner

köpes fördelaktigast i

S. Andersons

Telefon 41 och 641

WESTDAHLS

RÖRLEDNINGSVERKSTAD

Vallgatan 5, Hässleholm

Tel. 260, 1473

ARVID NILSSON

UR & OPTIK

1:sta Avenyen 5

Telefon 1634

Kvalitets-Ur — Kvalitets-Arbete

Klickar ? Klockan ?

Gå till

Carl Lindbeck & Co.

URMAKERIAFFÄR

Tel. 494

Röingeatan 8

STUDEBAKER

Auktoriserad försäljare för Hässleholm m. o.

Roland Bossons Automobilaffär

Hässleholm

Neumans

CYKEL- & SPORTAFFÄR

Rekommenderas

SNAPPHANEN

TIDSKRIFT FÖR KUNGL SKÅNSKA TRÄNGREGEMENTETS KAMRATFÖRENING

Med juni månad har en ny värnpliktkontingent startat sin verksamhet vid T 4, det gäller nu om denna omgång skall uppnå samma goda resultat som föregående åldersklass eller komma ännu längre. Betingelserna härför äro så tillvida gynnsamma som utbildningsanordningarna i flera fall förbättrats.

Vid sidan av den ordinarie utbildningsverksamheten pågår i år inom armén arbetet med att genomföra och pröva den nya krigsorganisationen. I denna organisation med dess rörliga och slagkraftiga brigader ha underhållsförbanden en viktig uppgift att fylla. Av särskilt intresse är i detta sammanhang de krigsförbandsvisa repetitionsövningar, som komma att äga rum under tiden 12 sept—13 okt. Dessa övningar ta sikte på att träna och samöva förband med just den personal, som i krig skall tillhöra dem. Övningarna beröra, vad T 4 beträffar, såväl brigadunderhållsförband som vissa andra underhållsförband. Brigadförbanden komma att sammanföras med infanteriets enheter, medan övriga förband övas vid T 4.

Den tidsperiod, som nu inletts, kommer sålunda att upptas av en intensiv verksamhet och kräva åtakilligt arbete. Å andra sidan kommer detta i särskild grad att bli till gagn för försvarets effektivitet och därigenom bidra till ökad trygghet och säkerhet. Insikten härom bör stimulera till goda insatser och till friska tag med gott humör.

A. Bruberg

MODERNA HJÄLPMEDEL I UTBILDNINGSPÅRBEDET

Utbildningsofficeren, major S. Svensson, redogör här för de moderna hjälpmedel truppbyggarna har i sitt utbildningsarbete.

För att effektivisera utbildningen och för att förhindra spiltid för övningsanordning har i övningsområdet uppbyggts ett flertal fasta anordningar, som utan omgång kan användas för utbildningsarbetet.

Sälunda finnes bakom tygförrådet på de s k kerråkraghagarna anordningar för handgranatskastning. Där kan övas såväl längd- som precisionskastning och för att truppen icke skall behöva medföra övningshandgranater finns dessa i en låda på platsen. Anordningarna äro så tilltagna att en pluton på 30 å 35 man kan övas samtidigt. I samma hage ligger även hinderbanan för fältidrottsmärket.

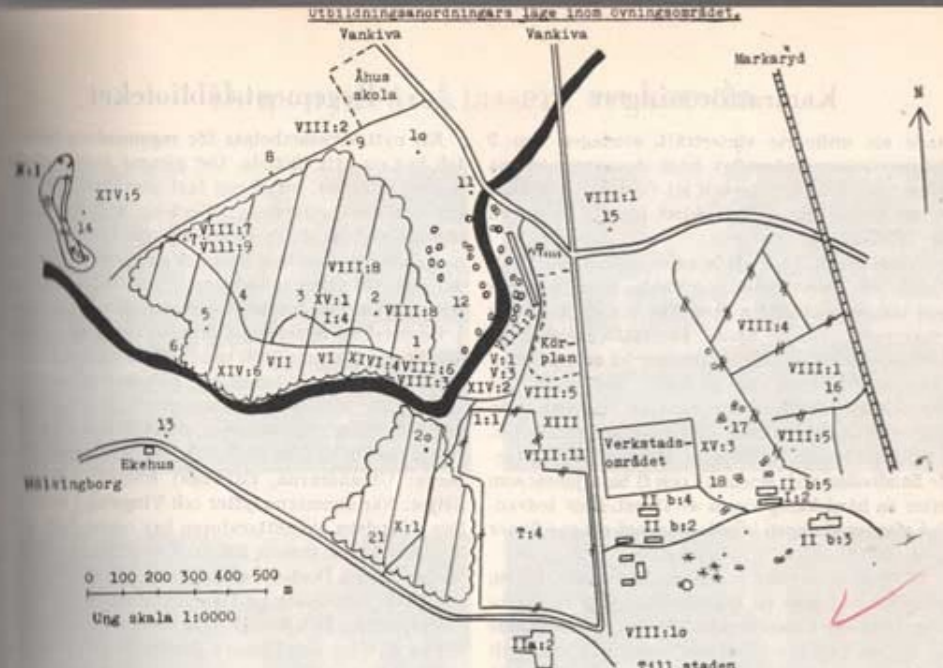
Fortsätter vi promenaden till snickarplan vid serviceverkstaden passera vi först den fältmässiga reparationsplatsen. Givetvis är inga verkstads-släpvagnar eller reparationsstält uppställda där men vägar och verkstadsplatser äro utbyggda, så att materiel utan omgång kan delföras. Intill snickarplan har byggts en provskjutningsbana avsedd för provskjutning av de vapen som de värnpliktiga vapenmekanikerna reparera i den närbelägna utbildningsverkstaden.

Går vi sedan över Vankivavägen in på kaserngården ska vi först göra en visit i 2 komp killare, där filmskjutbanan är belägen. Banan avser att möjliggöra korthållsskjutning under så verkliga betonade förhållanden, som möjligt. Sälunda har skytten en "levande" motståndare mot vilken han måste ha framförhållning m. m. Ammunitionen utgöres av kammarammunition. Målet utgöres

av för ändamålet inspelade filmer (såväl stum- som ljudfilmer). Markering erhålles omedelbart. Banan kan användas av flera skyttar samtidigt och individuell markering kan ske. Fortsätter vi vår vandring förbi idrottsplatsen komma vi till utbildningsverkstäderna för pjåsmekaniker och bilmekaniker. I anslutning till dessa är motorlektionssalen belägen. Här finnes ett flertal montrar med olika motordelar samt genomskurna motorer av skilda märken. Anordningar äro också gjorda så att bildband och filmer kan förevisas.

Styr vi härifrån våra steg ned mot korthållsskjutbanan passerar vi, innan vi kommer utanför staketet, övningsmaterieförrådet. Detta ser ut som en välförsedd handelsbod. Här kan truppen få all den materiel, den behöver för sin utbildning. Skall en pluton ha t ex en övning i förläggning kan tältmaterieln avhämtas där. Behövs materiel för t ex stridsskjutning står även förrådet till tjänst med figurer, ställ, gravspeglar, ja med ett ord allt som behövs. Skulle tältet blivit våta under övningen behöver truppen icke tänka på att torka dem före inlämningen. Det sköter förrådet om i sin torkningsbarack.

Vi fortsätter emellertid vår färd ut genom grinden och tager till vänster förbi korthållsbanan och över bron över Almaån. Sedan vi passerat bron kastar vi blicken mot Åhus skola och ser då på fältet en del figurer, tavlor, ja t o m hus och höga plank m m. Tavlorna och figurerna äro anordningar för riktövningar ochuset och planken ingå i en svårare hinderbana. Banan är för övrigt avsedd

- Teckenförklaringar:
I:1 Centralt allm övningsförråd.	VIII:5 Hindergårdar.
I:2 Centralt sjvtriförråd.	VIII:6 Fasta terrängövningsbanor (startplats)
I:4 Attrappförråd av am	VIII:7 Fasta banor för stegning.
II a:2 Samlingssal i Soldathemmet.	VIII:8 Närstridsbanor.
II b:2 Amlektionssal.	VIII:9 Bana för grups strid i skog.
II b:3 Signallektionssal.	VIII:10 Fasta banor för manliga idrottsmärkets och fältidrottsmärkets utthållhetsprov (startplats).
II b:4 Tygförrådshallen.	VIII:10 Fasta mål för mätning av bredd.
II b:5 Intendenturförrådshallen.	X:1 Gaskammare.
V:1 Korthållsbana.	XIV:1 Körgård för grundläggande körutbildning.
V:3 Miniatyrstridsvagnsbana.	XIV:2 Manöverbana för bl.
VI Stridsvagnsbana.	XIV:4 Manöverbana för mc.
VII Pansarförstöringsbana.	XIV:5 "Scramblebana" för mc.
VIII:1 Fasta platser för avståndsbedömning.	XIV:6 Terrängbana för traktorer.
VIII:2 Jämförelseavstånd för avståndsbedömning.	XV:1 Amförråd.
VIII:3 Fasta mål för riktning-, anläggnings- och avfyrningsövningar.	XV:3 Repplata.
VIII:4 Hgrbanor för träning av längd- och målkast.	

att forceras med påtagen gasmask. Vi lägger också här märke till att vid sidan om vägen står här och där vackert bemålade stolpar. Samliga äro vita med en röd ring och andra åro gula med en svart ring. De förstnämnda markera terrängövningsbanan och de andra körbanor för standardbilar och motocyklar. Körbanor för terrängbilar finnas ute vid Mölleröd och äro gemensamma med P2. När vi kommer in i skogen tager vi vägen till höger och när vi gått ett stycke träffar vi på en tavla som upplyser oss om att här finns närstridsbana 1 och att dess sträckning är utmärkt med röd snitsling. Utöver banan finns fasta ställ för olika slag av figurer. Samtliga mål äro rörliga. För att underlätta målanordningarna finnes vid banans början

en låda med figurer och linor så, att övningsledaren på en kort stund kan "möblera" banan. På banan kan övningar i närstrid bedrivas med kammar- och lös ammunition. Lite längre bort utefter samma väg ligger närstridsbana 2 som har blå märkning. Anordningarna på denna är i stort sett desamma som på bana 1 dock äro målen något svårare.

Vi fortsätter emellertid vår väg och kommer då in i en riktig "kåkstad". Det ligger små hus på båda sidor om vägen. Vad kan det vara? Jo, det är attrappbodar och i dem finnes olika slag av ammunitionstrappor, såsom 10,5 cm granater, 8 cm sprängvinggranater, 6,5 mm patroner m m. Dessa skola användas för övningar i lastning och lossning samt i ammunitionstjänst.

Kamratföreningen

hade sin ordinarie vinterträff söndagen den 5 februari. Som sedvanligt hade de gamla trogna kämparna infunnit sig och ett flertal yngre hade också trotsat det dåliga vädret för att vara med om träffen.

Traditionsenligt började sammankomsten i ridhuset, där regementschefen hälsade välkommen och betonade att detta sannolikt var sista gången regementet kunde bjuda kamratföreningen på hästuppvisningar. Dessa farhågor ha också besannats, då T4 denna dag är totalt "avhållat". Det låg också särskilt eftertryck i de applåder, som ekipagen belönades med efter fullgjord prestation. I gymnastiksalen bevittnades därefter en spännande handbollsmatch emellan I och II bataljonen, som efter en hård kamp vanns av II bat. Som sedvanligt visades slutligen i Soldathemmet ett par filmer med realistiskt militärt innehåll.

På kvällen samlades alla medlemmarna till en subskriberad supé på Stadshotellet, där regementets musikkår konserterade. Till kaffet framträdde på allmän begäran musiksergeanterna Kahlin och Alderman med sång och musik och kvällen slöt under muntert samspråk och historieberättande.

När vi passerat sista huset, kommer vi åter ut på den stora vägen genom övningsområdet och till vänster om vägen ned mot Almaån ligger strids-handgranatbanan, som användes för kastning med skarpladdade handgranater.

Vid sidan av stora vägen genom området slingrar sig de olika körbanorna och terränglöpningsbanan. Vi ser detta på de olikfärgade stolparna som vi träffar på här och var.

Vi gå emellertid vidare. Strax innan vi kommer ut ur skogen ser vi ett anslag med texten "Närstridsbana för grupps strid i skog" gul märkning. Anordningarna på denna bana äro i stort sett desamma som vid de förut beskrivna. Ändamålet med denna bana är att öva grupps skogstrid. Övningar här får emellertid endast ske med lös ammunition.

Vi lämnar nu skogen och kommer ut på Åhusfältet. Här ute ligger motoreykelbanan, som är gjord som en "scramblebana" och på höjden ned mot ån är grävt en stridsställning för en grupp med skyddsrum och förbindelsevärn. En liknande stridsställning är grävd i stora parken utefter Finjavägen. Förutom de här beskrivna anordningarna finnes i en bod på körplan körgårdsmateriel för bilar och motorcyklar. Överallt inom övnings-

Regementsbiblioteket

Ett nytt verksamhetsår för regementets bibliotek har nu gått tillända. Det gångna året vittnar om att intresset, bland reg fast anställda och vpl personal allt fortfarande håller i sig, vad beträffar läsning av böcker. Trots att reg har fyra kompanier förlagda utomby, kommer antalet boklån under det nu gångna året att uppgå till omkring 5000, ett utlåningsresultat som ej skämmas för sig.

Bibliotekets bokbestånd är med detta års nyinköp uppe i närmare 3000 band. Bland inköpta bokverk kan främst nämnas att referenshyllan försetts med nyutkomna Bonniers Konversationslexikon. Hyllorna med svensk skönlitteratur ha berikats med bl. a. Olle Hedbergs: Dan före dan, Mobergs: Utvandarna, Edkvists: Romeo i stallet, Saljes: När dimmorna lyfter och Vingslag i natten. Den utländska skönlitteraturen har också fått sitt nytillskott bl. a. genom Bucks: Pion, Baums: Flygfärd mot ödet, Dostojevskijs: Brott och straff, Davenports: Människor på Manhattan m. fl.

Var och en är hjärtligt välkommen till biblioteket på de tider som finnes anslagna på varje kompanis anslagstavla.

Bibliotekarien.

området står utställt figurer för inlärande av avståndsbedömning och avståndsbestämning.

För skolskjutning disponerar T4 förutom kort-hållsbanan en skolskjutningsbana i Röinge samt tillsammans med P2 Möllerödsbanan. Dessa skjutbanemöjligheter äro emellertid otillräckliga, varför regementet även förhvir Tyringe skytteförenings skolskjutningsbana. För stridskjutning disponeras dels P2 stridsskjutningsområde vid Fålesjön dels ett förhyrt område vid Pinkatorp. Även vid Tyringe skjutbana kan stridsskjutning ske.

För att underlätta utbildningen i orientering och fältidrott har ett 10-tal orienteringsbanor lagts upp. För att underlätta utsättandet av kontroller o dyl äro desamma utmärkta i terrängen. Banornas sträckning och kontrollernas läge äro inritade på kartor, som kunna lånas på utbildningsavdelningen. För att underlätta utbildningen i ammunitionstjänst, tygförrådstjänst och signaltjänst äro särskilda lektionssalar för dessa ändamål inrättade.

Ja, detta var en del av anordningar som iordningställda för att underlätta utbildningen men idealet är långt ifrån nått. Annu återstår mycket. Önskelistan upptager bl a en filmsal, sjukvårdsmaterielsal, intendenturmaterielsal, plats för fältmässig slakt, traktorkörbana och mycket annat.

Den nya årsklassen rycker in.

I tre olika omgångar ha årets värnpliktiga ryckt in till T 4. Den 15. juni kom den sista kontingenten och vår påpasslige fotograf passade då på att förevisa deras första kontakt med regementet.

Stämmingsbilder från Göinge

Av fanjunkare Lennart Lundgård.

En lysande blå himmel speglar sin oändlighet i Finjasjöns lekfullt krusade vatten, omkring vilket de ljusa ängslotterna och de barrgröna och gyllenbruna skogsbältena bilda en festlig ram. Jag står på en kulleråtsbrygga, som skjuter några famnar ut i det stålblå vattnet, och betraktar en ullig, som till synes orörlig tronar över Tormestorpe-landet och kisar med solblint öga ner mot Hovdala vita torn. Någonstans borta i väster börjar klockorna i Finja kyrka ringa till högmässa. Klangens hörs tunn och skälvande, som en älderstogens trötta stämma, men den ger åt dagen och landskapet en ny ton, som icke funnits där förut, ett stänk av allvar i naturens solblanka, glädjedruckna yra, som minner mig om, att detta Göinge, som jag här ser med berg och skogar, med åkrar och vildmarker, med slott och byar mest är ett stycke stolt historia, som flammar upp som en vålded genom tre för den skandinaviska nordens skickelsediga sekler.

I detta land där skogen mörk och stor klättrar upp för höjder, där urberg vältrar sin nakna rygg i dagen och där varje tumsbredd åker måst köpas från vildmarken med år av svett och möda, här måste ett dådkraftigt, storvulet, kanske litet ohanterligt folk växa upp, som man utan svårighet kan tänka sig tågade man ur huse för att på egen hand korrigera fredslutan i Lund och Roskilde.

Sjöstranden, där den vilda jakten gick lös, drömer i solgasset. Som alla insjöar har den ett högst föränderligt anlete. Det fordras endast, att ett litet dunlätt cirrusmoln tangerar solytan för att den stålblå färgtonen skall övergå i blygrått. Molnet drar vidare och nu kokar och brinner det som silver ute på djupen, medan viken inne vid bryggan speglar ungskogens sommardräkt som ett mörkt, outgrundligt öga.

Den underbara stillheten vid Finjasjöns strand kan endast överträffas av den pastorala friden i Stoby en söndagseftermiddag, då vilans oändliga lugn breder sig över markerna och den sista gruppen kyrkobesökare försvunnit som svarta prickar i något skogshult vid synranden.

På gamla kyrkogården står en bautasten, rest till äminnelse av norske gardesjägaren Ole Jakob Hoff, som här myllades ner en novemberdag 1871. Den unge norrmannen — vid sin död endast 21 år gammal — förolyckades under en manöver med

svenska och norska trupper i trakten av Hässelholm. Stenen talar nu sitt tysta, vemodiga apråk om lingsens brustna band, som en gång förenade två frändefolk i fredens och försvarets idrotter.

Backe upp och backe ner löper landsvägen till Sandby. Här tågade Stenbocken med sina smålandsdrängar på väg till Hälsingborg, här ligger gården där enligt sägnen de svenska värvarna drogo fram bondgossen, som gömt sig i klädskistan och här i vägskalet står den gamla ihålliga eken, där, enligt en annan sägen, bönderna i ofredstider gömde tenn och silver.

Göinges gräns i norr vid Frösboholma i Wittsjö ett ljugens och myrnarnas rike, ett fult rike, ett rike i ödsligaste grått och brunt. Stelnade gräs väggkammars av granit och gnejs höja sig här och var. Då och då slänker sig ytan till en fuktig källdal, där pors och skvattram slås om plats på tuvorna och starren väter sina rötter i det bruna dyvattnet. För övrigt endast ljung. Här härskar den stora tyrodnaden. Frånsett människan, som i ett anfall av desperat ensamhetälängtan eller störmande nyrödjariver, letar upp en backe på heden eller en skyddad plats under åsen, bygger en stuga eller planterar några lövträd, trives på ljugen endast sorkar och myriader av småkryp. Det är möjligt att stenskvätten håller till i stenrösen eller piplärkan låter höra sitt monotona kvitter. Möjligt att höken på jakt eller kråkan i tung flykt drar däröver, men annars äro invånarna få.

Dock där ljugen nu har härsakat i århundraden, där var fordom ett rike, vackert, lyckligt och mäktigt. Dess bebyggare och herrar voro nordens furor, kärnfulla resliga kämpar, och ekarna, som sjöngo sin sång om styrka och trygghet, när snöstormarna från öster rasade över landet. Men örlog bröt in över landet och den röde hanen släpptes lös. Då stodo de icke emot utan föllo svartbrända i askan. Landet låg som i bann. Men ljugen, som under furornas och ekarnas tid fått nöja sig med någon glänta i skogen, ryckte fram, tog marken i besittning och inrättade sig för århundradens herravälde.

Men även i ödemarken spinner sagan och sägnen

MUSIKUPPVISNINGEN

Musikkåren bildar kamratförening.

"Enligt schema samlas musikkårens underofficerare och furirer varje vecka för musikalisk analys och föredrag över musikaliskt ämne. Här diskuteras också gemensamt musikkårens popularisering och inre sammanhållning. Vid sådant tillfälle väckte musikdirektör Ingvar Larsson tanken att bilda kamratförening.

Efter någon tid hade tanken mognat och den 29 april 1950 bildades en interimsstyrelse med uppgift att utarbeta stadgeföreläsa och göra erforderliga förberedelser för föreningens officiella bildande vilket avsågs böra ske i samband med årets musikuppvisning. Styrelsen kom att bestå av musikdirektören, musiksergeanterna Per-Anders Kallin, Gösta Dahlquist och Ake Alderman.

Då nu interimsstyrelsen vid föreningens bildande efter fullgjort uppdrag framlägger sina förslag, är det med den förhoppningen, att kamratföreningen måtte fylla sin uppgift som sammanhållande länk samt vidmakthålla och stärka sambörigheten och den musikaliska gemenskapen mellan äldre och yngre generationer, som varit eller är bundna till musikkåren."

Så löd interimsstyrelsens berättelse vid kamratföreningens första årsmöte, som också mycket riktigt hölls i anslutning till musikkårens uppvisning den 23 maj 1950. I samband härmed avtäcktes också porträtt av musikkårens två första musikdirektörer Hjalmar Modéer och Tage Nilsson.

På kvällen följde så kårens musikuppvisning i Läroverkets aula, som var mycket välbesatt. Allt "klaffade" också väl och alla solister blev livligt uppskattade och avtackade med applåder. Om någon av dem skall särskilt nämnas, vore det i så fall furirerna B. Blomquist och C. Jonasson för

sin glittrande väv av minnen från hednad och ofredstid. Där ute i Kraxasjön ligger Tullportaön, i gammal tid ett tillhåll för stigmän och fredlösa, och där några famnar från land lyfter "kärringstenen" sin glattslipade hjässa, så kallad efter kvinnan, som snapphanarna här i sitt bestialiska ursinne tog av daga. Där borta i Frösboholma by, oasen i ljugöknen, bodde "Ubbe på Frisholmen" en av de vildaste snapphanecheferna i Göinge. Han var ingen ond människa från början, berättar traditionen, men han råkade ut för en nidsk granne och en oräddlaggare, som med list och svek bedrogo honom från hans välfångna egendom.

Musikdirektör Larsson vid sina föregångares porträtt, musikdirektörerna Hjalmar Modéer och Tage Nilsson.

deras vårdade och vackert framförda horn- resp klarinettsolon. Prestationerna var emellertid goda över lag och efter uppvisningens slut delade regch överste Norberg ut premier till dem som gjort sig särskilt förtjänta och tackade musikkåren för dess insatser i både regementenas och stadens musikliv.

Som avslutning på denna kamratföreningens föreläsa — och musikkårens examensdag samlades musikkåren tillsammans med manskapets anhöriga på samlingsalen och uoffmännen för att här vid en gemensam supé få en välbehövlig avkoppling efter kvällens nervpåfrestningar.

Grannen slog han ihjäl och från den dagen blev han varg i veum och det lagbundna samhällets fiende.

Den lilla Kraxasjön glimmar som silver under den ljugenomstrålade rymden, en gädda, som stått i ytan och känt på solvärmen, slog i vattnet och försvann i djupet. Kvar är endast ringarna på vattnet, som varsamt vaggar skogen av nate i vattenbrynet.

GÅ MED I KAMRATFÖRENINGEN!
Det kostar 3 kr. Postgiro 76571

Ridhuset filmateljé

Sjukvårdstjänsten vid infanteribrigad filmas vid T4.

Filmkamera och ljusprojektörer i världstältet.

Filminspelning
pågår i Ridhuset
Vid pansarlärm
iakttag tystnad

Denna för regementet något ovanliga skylt iaktogs en dag i början på månaden av Snapphanens medarbetare under en av hans rutinmässiga rundvandringar på kaserngården, som vanligt på jakt efter något raffligt för förstasidan och löpsedeln. Anslaget Tillträde absolut förbjuddet var, som den intelligente läsaren redan anat, bara en aptitretande krydda för vår världserfarne Snapphane-man, van att röra sig i händelsernas centrum, och inom några sekunder befann han sig innanför ridhusets dörrar.

För den som redan i sin ungdom eller överhuvudtaget någonsin blivit hästbiten, var inträdet i denna hippologins högborg en fullständig chock. All den härligt dunmjuka, hästhovsdoftande, smutsbrungula sågspånen var liksom bortsopad. I stället var golvet täckt av tusentals meter kablar, som i groteskt ringlande kurvor mera påminde om ett jättelikt ormbö eller en välfylld ålkista, som ju alla ha sett någon gång. Mellan tält och strålkastare rörde sig en massa människor febrilt arbetande med någonting. Vad — kunde den oinvigde endast ana. För att direkt sätta pekfingeret på den ömma punkten började medarbetaren att i vimlet söka efter ryggraden och stommen i detta väldiga komplex. Efter en stunds letande bland sängar och tält hittade vi mycket riktigt major Bertil Carlsson fastklämd mellan en fotograf och en vägg, ivrigt diskuterande höger- och vänsterka-

mera, tjällvipser, med- och motljus och mycket annat.

Det tog visserligen en liten stund, innan major Carlsson hade växlat in på ett för en vanlig dödlig begripligt språk, men sen öppnade den urbane majoren sitt hjärta helt. Han avslöjade bl. a., att detta nog var den "bökgaste" filmen som Arméns Filmdetalj någonsin hade gett sig på samtidigt som det var urpremiär för Filmdetaljens del med en k synkronupptagning, dvs att ljud och bild tas upp samtidigt. Med "bökgig" menade majoren, att filmen omspände ett så stort verksamhetsområde med sådana scenbilder, som krävde mycket folk och stora anordningar för att inte tala om alla de hundratals platser i terrängen som erfordrades för att ge en bild av det 10-milåområde, som denna filmen i verkligheten omfattade.

Då vi framkastade frågan huruledes arbetet hade fortskridit uttryckte majoren sin fulla tillfredsställelse över den lycka som hade beretts honom, att få spela in denna film just vid T4 (tror jag det!) med all den förståelse som hade strömmat mot honom från såväl högste chefen som den enkle skådespelaren (plutonchefseleven).

Samtidigt som majoren med ett leende bjöd på en Marveils tackade vi förbindligast för såväl cigarettretten som intervjun och kastade oss på filmens andra stöttepelare, fotografen Sten Dahlgren, välkänd från en rad långfilmsuccéer, bl a Brott i Sol, Gatan och Två trappor över gården — som ännu inte haft premiär — och Vändkorset. Sten Dahlgrens stora intresse för just denna film illustreras bäst av att han avbröt en film — När kärleken kom till byn — som endast var halvfärdig, när inspelningen skulle sättas igång den 1.

Syster Siri sminkas före tagning.

MED PLUTONCHEFSKOLAN TILL REVINGEHED

Vad ni nu kommer att få läsa skall föreställa ett reportage från en tredagarsövning med årets plutonchefsskola i sjukvård. Innan vi går vidare, bör nog läsaren få lite inblick i "liaget" på denna skola. På bygget finns representanter från alla möjliga och omöjliga vrår av vårt avlånga land, från 56:e riksröset i norr, där alla vår Paulsons vaggas en gång har stått, till Ystad i söder. Således en sagolik blandning av flera olika "raser". Det är nu snart tre månader sedan vi ryckte in till T4; en kulan marsdag med snöslask och regndis. Det var kanske inte vad vi väntat oss av Skåne, men vädret rättade till sig så småningom, och motsvarade i någon mån förväntningarna.

Så till saken, övningen, som vi skulle tala om, började den 23/5 med uppställning på motorkörplanen kl 0830. En sjukbärarpluton och en bataljonsjukvårdstross hade organiserats. Till förbandschefer hade utsetts elever, av vår allt i allo kompanichef kapten Röing, som också var övningsledare.

Marschen som skedde på cyklar startades kl 0900 i ett ganska lugnt tempo ut genom staden söder ut mot Hovdala, där första rasten intogs. Färden gick vidare genom förmodligen en av Skånes vackraste trakter, över Tjörnarps mot Ludvigsborg i närheten av Ringajön, där vi fick den efterlängtda långrasten med utspisning av lunch. Vi anlände dit vid tolvtiden hungriga och törstiga. Det är sällan "pytt i panna" smakar så bra som just då.

Efter ca en timmes vila fortsatte marschen mot Revingeled som var marschmål för dagen. Målet nåddes vid sextontiden efter beräkning, efter framkomsten blev det bivackslagning, som gick undan med fart, lägerplatsen fin fin bland småtallar på sandheden.

Klockan sjutton var det marsch till matsalen på 17:s detachment, som fick börja för vår mat-hållning. Efter ett besök på marketenteriet, kröpo vi till kojs.

Den andra dagens övningar var helt fredsmäs-

juni. Han hoppades att den glada och skämtsamma — ibland gränsande till burleska — stämning, som hela tiden hade rått under inspelningen skulle fortsätta hela inspelningen under den motiveringen, att detta var säkraste tecknet till att filmen i färdigt skick skulle bli mycket realistisk, då just ko-

Grävning av fältbefästningar.

siga med kompaniets ordinarie plutonchefer som ledare, på tre stationer. Vid A hade löjtnant Stéen en formell stridsskjutning för kpist och pistol. På station B fick killarna lära sig gräva fältbefästningar under löjtnant Oldenstens ledning, samt slutligen på station C, där det gällde sprängning av träd och stubbar var löjtnant Lemgart chef.

Övningens tredje dag, började med revelj kl sex. Vi skulle under dagen förflytta oss hem till T4, med samma gruppering som första dagen, med undantag av nya förbandschefer. Avmarsch kl 0915, färden gick över Askeröd och Påarp mot Fulltofta, där rasten med lunch intogs i en grön-lummig bokskog.

Efter utspisningen blev det hårdkörning, de dryga återstående fyra milen avverkades på ca 2½ timme.

Det var två, i någon mån svettiga förband, som ställde upp på motorkörplan vid framkomsten, men humöret var prima och allting uppåt, förresten tacka för det, övningen var ju slut, och allting hade gått väl i lös.

Slutet gott, allting gott, har en stor man sagt en gång i tiden, men det hör ju strängt taget inte hit.

En "kille" i ledet.

miken och humorn erfordrar en fullt allvarlig inställning till problemen just för att urskilja nyanserna. Detta om bloddrypande operationer.

(På grund av brist på utrymme får intervjun med de 87 skådespelarna anstå till nästa nr.)

A—us.

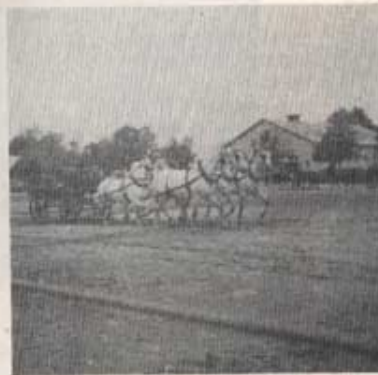
FARVÄL ÅT HÄSTEN

Jeu de rose ✓

Kapten Paulson — Nalle ✓

Kronspann — serg E. Boo ✓

Sexspann — fanj Bergström

P. W. — Peve ✓

Överfurir G. Andersson — Solist ✓

Fanj Lindén ✓

Fanj Bergström — Sving ✓

Fanjunkare Liedholm — Peve ✓

Kapten Falk — Arab ✓

Fanj Lindén — Rip ✓

Rip muckar ✓

Fanj A. Carlsson — Katja ✓

VID T4

har under den gångna varen ett flertal evenemang ägt rum, för vilka regementet stått som värd och arrangör.

Glada och skivande i kopp med solen voro från vänster: v. ordf. i Res.-off-föreningen i Danmark, kap- tajnerna Castenskold-Bensen och Melberg, Överste A. Norberg T4 och ordf. i RIS, ryttmästare A. Dufberg, vilka från "ringside" följde tävlingarna.

Reservofficerare på fälttävlan

Söndagen den 24 april hade ett femtiotal reservofficerare och vpl officerare samlats till fälttävlan i Hässleholmstrakten. Det var Resoff-föreningen i Skåne, som stod som inbjudare och T4 hade åtagit sig arrangörskapet. Till tävlingen hade även inbjudits representanter från reservofficersföreningen i Danmark.

Tävlingen gynnades av strålände värsol och såväl tävlande som arrangörer hade en god dag. Av T4:s egna reservofficerare placerade sig kapten A. Andersson och jötnant S. Henriksen som 4:e resp 7:e i huvudtävlingen och kaptenerna E. Molander och O. Eriksson som 4:e resp 5:e i B-klassen.

Kvinnliga bilkärister på T4

Sista veckan i mars 1950 pågick vid T4 en instruktörskurs för kvinnliga bilkärister tillhörande skånedistriktet. Hälsingborg, Malmö, Lund, Kristianstad och Trelleborg voro representerade. Eleverna voro 27 till antalet. Därutöver deltog fruarna Appelgren och Billing från Hälsingborg såsom förläggningsschefer och biträdande instruktörer.

Regementschefen beordrade undertecknad att leda kursen och till mitt förfogande ställdes ser-

genterna Larsson och Rydenvik, vilka voro väl förfarna i motoryrkets mysterier. Fordon ställdes till förfogande ur 2 komp.

Jag måste här erkänna att jag mottog uppdraget med en stilla undran över om det på en så kort tid som en vecka kunde vara möjligt att nå ett någotsånär gott resultat. — Och damer och tunga motorfordon! Motortjänsten skulle ju utgöra huvudparten av kursplanen. Målet var att utbilda bilkärister till instruktörer. Läsarna och särskilt kursdeltagarna hoppas jag ursäktat min lilla misstro enligt ovan och fortsätta!

Kursplan och program godtogs trots att kvällstjänst förekom i rikt mått. Inryckningsdagen kl 1300 började verksamheten med prov i körförmåga och materielkunskap. Därmed började jag revidera min uppfattning om "damer och (med) motorfordon". Naturligtvis voro kunskaper och färdigheter varierande, men elever med större arbetsvilja och kunskapsförstärkt får man nog söka förgäves efter. Kursplanen och förelagt program kunde också i allt väsentligt genomföras. Till dem, som makten hava beträffande dessa kurser, måste jag dock vädja att inte göra liknande kurser kortare än tio dagar. Man kan inte smälta hur mycket som helst på en vecka och man behöver kvällarna att studera instruktioner, förbereda sig för morgondagens uppgifter m. m. Om ett rättvist bedömande av eleverna skall kunna ske måste kurschefen få tid att utan jäkt genomföra diverse prov.

Ja, vad hade vi för oss nu då på denna kurs? Jo, vi letade efter och rättade till felaktigheter på bränsle- och tändsystem, körde lastbil i terrängbana och i körgård, i förband på landsvägar i samband med orientering efter karta, vi körde i mörker med helt släckt belysning, varvid naturligtvis inte månen kunde hålla sig borta från evenemang- et, som genomfördes utan skador (tillbud saknades för all del inte). Jag skall inte försumma nämna att vi började dagens id med exercis på för militärer känt sätt och lektioner i hälsning och annat soldatmässigt uppträdande.

Nu kanske det är på tiden att jag för icke inleder avslöjar vad meningen med utbildningen av kvinnliga bilkärister är. Avsikten är att bilkäristen efter grundläggande utbildning med kontrakt förbinder sig att vid krig, krigsfara eller liknande förhållanden stå till krigsmaktens förfogande så-

som bilförare i någon stad eller i civilförsvaret vara förare av ambulans, annat utryckningsfordon eller fordon, som används under utrymning av en

Instruktion i rundsmörjning.

ort. Vilken plats bilkäristen än fyller, så är den viktig, inte minst därigenom, att män kunna frigöras för andra uppgifter. Säkerligen kommer bilkäristen att många gånger få god användning för skicklighet och ansvars känsla. Hon kommer ensam att få reda ut svarsbemästrade situationer i samband med sin bilföraregärning. Dessa egenskaper när ingen utan övning och övning på rätt sätt och med målet för ögonen. Det är min uppriktiga mening att bilkärister i Skåne förstärka detta och handla därefter. Därför slutar jag med: lycka till och väl mött igen!

John W. Jämtfjäll.

Från Telegrafverkets driftvärnsövningar i Hässleholm den 22/4—23/4 1950.

Redan fredagen den 21 april invaderades T4-barackerna av ambitiösa telegrafare från I distriktet redo att delta i de av T4 anordnade driftvärnsövningarna. Som organisatör av första dagens övningar stod kapten Widoff, vilket borgade för att allt skulle "klaffa" perfekt, en förhoppning som icke heller skulle komma på skam.

De brett upplagda övningarna omfattade strids-skjutning, handgranatkastning, närstridsgrepp, enskild patrullkarls strid i skog, anfall och försvar av B-kasern samt telegrafverkets förråd. Alla dessa övningar genomfördes inom en tidrymd av 9 timmar på lördagen, medan söndagen ägnades åt fälttävlan. Av lördagens övningar var endast stridsskjutningen lagd som tävling. Här segrade Norrköpingspatrullen som i sig även inrymde deltagare från Linköping och Arboga, följt av Hässleholms lag I.

Det var en fröjd att se, hur dessa i många fall gräspränta farbröder, grep sig verket an. All-

deles speciellt framträdde deras överflöd av ambition vid anfalls- och försvarsstriderna, där kanske knall- och rökeffekter eggade till absoluta topp- prestationer.

Söndagens fälttävlan, som var den sjunde i följd i Hässleholm, såg deltagare inte bara från I distriktet utan även från Stockholm, Göteborg och Norrköping. Första året fälttävlan hölls hade ett hundratal deltagare anmält sig, en siffra som steg oavbrutet de närmaste åren för att stanna vid drygt trehundra 1949 och 1950. Funktionärer har till större delen erhållits från T4, förläggning har ordnats och transporter ställts till förfogande.

De i tävlingen deltagande äro uppdelade i två grupper — gevärsskyttar och pistolskyttar — dessa grupper i sin tur i tre klasser A—C beroende på vederbörandes ålder. Deltagarna äro från 20 till 50 år gamla, men klassindelningen gör att alla har chanser att hävda sig. På senare år har tillkommit en damklass, som utgjort ett särdeles trevligt inslag i tävlingsbilden. Fälttävlan omfattar skjutning, handgranatkastning, avståndsbedömning och orienteringslöpning för herrarna samt slungboll och orientering för damerna. Som vanligt rådde ett strålände väder, då de första stuvades in i bussarna vid regementets gymnastiksal kl 0800 för vidare befordran till tävlingsplatsen en mil söder Hässleholm. Terrängen här är särdeles kuperad varför orienteringslöpningen blev åtskilligt krävande inte minst för de från storstäderna deltagande, som föreställt sig Skåne platt som en pannkaka. Det tävlades inte bara om individuella priser, även magnifika vandringspriser utgöro en sporre för deltagande lag att göra sitt allra bästa, särdeles som denna fälttävlan brukar inspekteras av höga såväl militära som telegrafverket tillhörande chefer. Allt klaffade som vanligt perfekt och motorcykelordonnanser funderade sekreteriatet, som installerats på regementet, med resultat så snart ske kunde. I sekreteriatet arbetade ett tiotal signallottor för högtryck och tävlingsbarometern följdes med spänning efterhand som resultaten kunde anslås. Klockan 1700 var det samling i matsalen, där som vanligt kökspersonalen med biträde av stadens lottor serverade en utmärkt middag, regementets musikkår konserterade och priserna utdelades.

Det är frapperande vilka prestationer som göres och det råder ingen som helst tvekan om att dessa tävlingar äro synnerligen populära och betydelsefulla, vilket även betygades i de tal, som höllas av såväl militära som civila chefer och representanter för deltagarna.

HÄSTSPORT

DEN SISTA RYTTARTÄVLINGEN PÅ T4.

Hästsportföreningen vid regementet har under de år, föreningen funnits, anordnat tävlingar och uppvisningar en eller ett par gånger årligen. Då höga vederbörande beklagligtvis beslutat att arméns hästbestånd väsentligt skall nedskäras — på vårt regemente komma samtliga hästar att försvinna — anordnades den 21 maj den sista rid-

Segrarna i parhoppning fanjunkarna Liedholm — Peve och Bergström — Katja

tävlingen och köruppvisningen i hästsportföreningens regi.

De för arrangemangen ansvariga hade nedlagt ett omfattande arbete för att göra den sista tävlingen så värdig som möjligt. Någon tur med vädret vid anordnade tävlingar och uppvisningar har föreningen ej kunnat skryta med. Det har praktiskt taget varje gång regnat mer eller mindre. Vädret hade under veckan före tävlingarna varit bra, men på söndagsförmiddagen var fader Pluvius i en sällan skådad verksamhet och fullständigt vräkte ned av den vara, arrangörerna hoppats slippa eftersom det var den sista tävlingen.

På slaget 1330 upphörde regnet och tävlingarna kunde börja. Den stora publiken hade emellertid skrämats bort av regnet och endast ca tvåhundra personer kantade ridplanen på kaserngården. Musikkåren, som sökt skydd under cykelstället vid gamla kasern ställde upp och till dess toner ägde defilerings av samtliga i tävlingen deltagande ekipage rum. Det var T4:s ryttare av olika grader, Lantliga ryttarföreningen, Hässelholms Ridstall och hemvärnspojkar — en till antalet imponerande samling.

Tävlingarna började därefter med gruppopp-

ning, som tillgick så att två ryttare samtidigt skulle passera ett visst antal hinder. Denna form av hoppning ställer stora krav på ryttare och hästar. Regementets egna ryttare stodo i denna hoppning i en klass för sig. Efter en elegant och följsam ridning segrade underofficerskårens lag 1 — fanjunkare Liedholm på Pewe och fanjunkare Bergström på Katja — och de kraftiga applåderna vittnade om att segern var populär. Underbefälkårens lag med överfurir G. Andersson på Solist och furir Moqvist på Ursus gjorde även en utmärkt ridning med en andraplacing som belöning.

Vid prisutdelningen erhöles följande priser:

Klass 2, grupp hoppning: 1) T4 underofficerskår lag 1 (fanjunkare P. Liedholm, Peve och fanjunkare K. E. Bergström, Katja), 17 fel, tid 1.45,8. 2) T4 underbefälkår (furir O. Moqvist, Ursus och överfurir G. Andersson, Solist) 20 — 1.34,00. 3) T4 underofficerskår lag II (fanjunkare H. Lindén, Rip och fanjunkare A. Ohlsson, Kol) 26 — 1.34,8.

Sergeant Boo visade i pausen upp ett tandem — två hästar efter varandra dragande en liten skolvagn — vilket livligt uppskattades.

I hoppklass 3 med deltagare från Lantliga ryttarföreningen, Ridstallet och hemvärnsavdelningen startade ett flertal ekipage mer eller mindre väl förberedda. Friskt mod och gapåraranda karakteriserade denna klass men förmågan stod som sagt inte alltid i proportion till viljan. Speciellt damerna hade en olycklig dag och de flesta kommo ej längre än till andra eller tredje hindret. Så mycket strongare var det av fröken I. Liedholm att på Rosa rida felfritt och efter omhoppning placera sig som nr 3 på prislistan. Hemvärnet och Lantliga ryttarföreningen erövrade i övrigt priserna i denna klass enligt följande:

Klass 3, hoppning, lätt: 1) L. Johansson, Hässelholms hemvärn, Max, 0 fel, tid 1.04,6 (omhopp 4 — 0, 28,2). 2) H. Müller, d.o. Wegs, 0 — 1,01,0 (8 — 0,37,0). 3) fröken I. Liedholm, Hässelholms ridstall, Rosa, 0 — 1,08,0 (8 — 0,28,0). 4) P. Magnusson, Hässelholms Lantliga ryttarförening, Lilliebell, 0 — 0,58,12 (12 — 0,24,0). 5) B. Isen Dahl, d.o. Scheik, 4 — 0,55,4. 6) K. Nilsson, Hässelholms hemvärn, Vits, 4 — 0,56,0.

Fanjunkare Bergström, som visat upp ett sexspann med sedvanlig bravur, ledde därefter en kadriij med ryttare ur Ridstallet. Det var hälften manliga och hälften kvinnliga elegant klädda ryttare, som genomförde ett väl upplagt och tilltalande program. Med någon korrigerings av sits och hållning bör det kunna bli en attraktion vid de

uppvisningar som Ridstallet kommer att anordna under sin fortsatta verksamhet.

Dagens sista hoppning omfattade en medelsvår klass med deltagande av både militära och civila ryttare. Tävlingshästar med placering i nationella tävlingar hade här kraftigt höjda hinder, hästar som deltagit i dylika tävlingar utan placering hoppade på något mindre höjda hinder och övriga på något lägre hinder. Alla ekipage hade således samma möjlighet att placera sig. Spänningen var stor och många goda prestationer gjordes. Till finalen kvalificerade sig åtta ekipage samtliga från T4. Fanjunkare Lindén hade för säkerhets skull kvalificerat sig med två hästar. Vid omhoppning visade det sig att löjtnant Arvidsson på Mia och fanjunkare Liedholm på Pewe båda ridit felfritt på samma tid. Lotten fick här avgöra striden om förstaplatsen och lottningen förrättades av överdomaren major Petri. Fru Fortuna log sitt soligaste leende mot fanjunkare Liedholm, som tog sin andra seger för dagen — en välförtjänt framgång för en hängiven hästvän och en god ryttare. Prislistan fick i denna klass följande utseende:

Klass 1, hoppning, medelsvår: 1) fanjunkare P. Liedholm, Peve, 0 fel, tid 1,00,00. 2) löjtnant H. Arvidsson, Mia, 0 — 1,00,00. 3) fanjunkare H. Lindén, Nabob, 8 — 1,00,00. 4) sergeant K. Boo, Egor, 8 — 1,11,2. 5) överfurir G. Andersson, Solist, 12 — 0,50,8. 6) löjtnant N. Posse, Rurik, 16 — 0,58,8. 7) löjtnant L. Bergström, Tage, 16,5 — 1,15,0. 8) fanjunkare H. Lindén, Rip, 29,5 — 1,54,0.

Tävlingarna, som varat i drygt fyra timmar, varo härmed slut och efter defilerings och prisutdelning avlägsnade sig publiken till tonerna av en marsch spelad av regementets musikkår, som alltid såvilligt medverkat vid hästsportföreningens tävlingar.

Det är alltid vemodigt att taga avsked och dubbel trist blir det, när det gäller någon, man lärt sig hålla av. När nu hästarna lämna regementet för att lämna plats för stinkande och markförstörande traktorer komma de att saknas mycket av hästvännerna på regementet och säkert även av övrig personal, som haft många tillfällen att glädja sig åt deras ystra lek på kaserngårderna och deras prestationer vid tävlingar och uppvisningar.

Vi hästvänner komma att göra det, som så många gånger förr och hoppas att vi någon gång i framtiden ännu en jul skola kunna gå ner i stallot och hälsa på våra fyrbenta vänner och läsa

Glimsak av sele, pik och tøm
Pålle i stallet har ock en dröm
Krubban han lutar sig över
Tylla av doftande klöver.

Season.

T4-ryttarnas sista tävlingssäsong

Det för hästvännerna dystra förslaget, att våra fyrfota kamrater, hästarna, skulle försvinna från T4, har nu blivit verklighet. För som det synes sista gången har nu T4 blivit representerat vid de större offentliga ryttartävlingarna i landet.

Säsongen inleddes i Kristianstad den 28/4—1/5. Trots en månadslång influensa, som grasserade bland hästarna i mars—april och den ständigt gnagande ovissheten bland ryttarna, angående vilken dag hästarna skulle tagas ifrån dem, höll sig T4 dock ganska väl framme i prislistorna. Ett mycket stort antal ryttare från så gott som hela landet deltog i tävlingarna. Löjtnant "Box" Ohlsson placerade sig som 6:a på Rurik och löjtnant Arvidsson som 9:a på Pia i dressyr tävling lätt A.

Överfurir G. Andersson, "Fyran", nådde goda resultat med Solist. I hoppning medelsvår B, bedömning B, blev han fjärde, i lätt A, bedömning B två och i lätt B, bedömning A blev han överlägsen segrare.

I hoppning lätt A, bedömning A blev fanjunkare Bergström på Katja två, fanjunkare Lindén på Nabob hade fyra fel, vilka han ådrog sig på sista hindret, efter att ha gått felfritt hela banan. Fanjunkare Bergström, som också red Ursus i denna klass, hade fyra fel. På Rip hade Lindén åtta fel.

Löjtnant Lemgart lyckades bra i hoppning lätt B, bedömning A. På Uno hade han fyra fel och på Santos åtta fel. Fanjunkare Bergström på Ursus hade också fyra fel och löjtnant Ohlsson åtta fel på Tom.

I fälttävlan hade T4 två representanter, löjtnant Arvidsson på Sving blev 13:e och löjtnant Posse på Rurik 15:e.

Nästa meeting var i Eksjö den 12—14 maj, där deltog från reg sex ryttare, och åter visade T4, att hästar och ryttare äro av god kvalitet. Överfurir Andersson var åter framgångsrik. I hoppning medelsvår B, bedömning B, blev han 3:a med Solist, och i fälttävlan placerade han sig som 8:a med Sving och 11 med Tage.

I hoppning lätt A, bedömning A, blev löjtnant Ohlsson 5:a på Rip och 9:a på Mia, och kapten Paulsson 8:a på Eos. Fyra fel hade löjtnant Lemgart på Uno, och ett fel mera hade överfurir Andersson på Solist.

I lätt A, bedömning C, blev löjtnant Ohlsson 3:a på Rip med tjugo hinder. Tio hinder klarade kapten Paulsson med Eos och åtta sergeant Boo — Egor, löjtnant Lemgart — Sving och Uno, löjtnant Posse — Varus, och löjtnant Ohlsson — Mia.

Skytte

Under sista veckan i augusti äger Svenska Militära idrottsförbundets tävlingar på hemmabanor rum. Dessa tävlingar omfattar nästan de flesta skjutningar med eldhandvapen. Sälunda har man möjlighet att visa sina färdigheter med både gevär, pistol och kulsprutegevär.

Du, intresserad bland såväl fast anställda som värnpliktiga har alltså god tid för träning till dessa tävlingar. Till den nyinryckta årsklassen värdas om intresse för skytterörelsen. Skytte är en rolig, spännande och dessutom krävande sport. De, som sysslat med skjutning innan militärtjänstens början och anser sig ha för långt att resa hem och skjuta om söndagarna äro hjärtligt välkomna ut till regementets bana i Röinge.

Vidare är det tänkt att anordna regementsmästerskap i skjutning under den kommande sensommaren eller hösten.

Genom flitig träning har Du dessutom större chanser att vid kommande prisskjutningar erövra arméns skyttemedalj och skyttemärke. Vid erövrande av dessa utmärkelsetecken följer dessutom en penningpremie till ett belopp av 30: — respektive 5: — kronor.

Regementets pistolskytteklubb har tränings-skjutning varje måndag nere vid korthållsbanan med början kl 1700. Är Du intresserad av denna form av skjutning, försomar Du icke att taga dessa träningsstillfällen i akt.

Det frivilliga skytteväsendets uppgift är att befrämja skjutskickligheten bland svenska folket, att utveckla och höja dess fosterländska anda samt att hos detsamma väcka och underhålla ett levande intresse för fosterlandets försvar.

Under pingsten var det stora ryttartävlingar i Stockholm, där huvudintresset inriktade sig på hoppningarna om H. K. H. Kronprinsens vandringspokal för officerslag respektive underofficerslag.

T4:s officerslag som i år deltog i denna hoppning för första gången placerade sig som nummer sju. Laget bestod av kapten Paulsson på Kol, löjtnanterna Posse, som red både Mia och Solist, och Lemgart på Uno. Av de fyra hästarna räknades de tre bästa, som blev Uno med åtta fel, Mia fjorton och Kol tjugofyra fel.

Underofficerslaget som tidigare framgångsrikt deltagit och 1948 utgick som segrare placerade sig denna gång först på sjätte plats. Det var fanjunkarna Liedholm på Peve, Bergström på Katja, Lindén på Nabob och Ohlsson på Rip, som käm-

Motorsport

T4 framgångsrikt vid I MID stora motortävlan.

I fagraste värgrönska ägde I milos årliga DM-motortävling rum. I7 stod som arrangör och hade löst de därmed sammanhängande problemen på ett sätt som väckte alla deltagarnas synnerliga tillfredsställelse. Tävlingen gick med en dag- och en nattetapp.

Dagetappen gick över en bana på 15 mil genom Skånes fagraste nejder. Tävlingsledningen hade emellertid lagt banan på ett så finurligt sätt att mycken tid tyvärr ej kunde bli över för naturbetraktelser. Det gällde nämligen för ekipagen i klass A, en förare och en kartläsare, att med karta och farttabell (klocka) tillryggallägga fastställd bana.

När deltagarna kommit i mål efter dagetappen var det emellertid ej slut på dagens provningar. På väg till det hägrande middagsmålet blev deltagarna brutalt stoppade vid ett par kontroller där de utsattes för frågor på vägtrafikstadgan.

T4 ledde efter dagetappen med tre ekipage i täten.

Efter ett par timmars vila på Frostavallens turiststation var man åter färdig för nya strapatser. Vid 2100-tiden gick första starten på nattetappen, som blev synnerligen krävande och först vid tredjeden på morgonen kommo de första tävlande i mål.

Här bereddes man några timmars vila och så vidtog de sista och mycket svåra körskicklighets- och felsökningsproven. Dessa klarades emellertid galant av de från T4 deltagande ekipagen, vilket ytterligare befäste deras goda placering under såväl dag- som nattetappen.

Slutresultatet visade att T4 fått en hedrande placering som etta i lagtävlingen och en rad andra goda placeringar.

pade för T4. I laget placerade sig Lindén — Nabob bäst med fyra fel, sedan Bergström — Katja med åtta, och samma resultat hade Liedholm — Peve. Ohlsson — Rip hade tolv fel, men endast de tre bästa hästarna räknades.

Sergeant H. Johansson var med i Linköping den 3—4 juni på Nabob och Tyfon (Trumf) och kom i finalen i lätt A sexa på Tyfon (Trumf).

Det är med vemod vi säga farväl till våra hästar, men vi får försöka förstå utvecklingen och finna oss i detta dystra beslut, och samtidigt tänka tillbaka på och glädja oss åt alla glada minnen vi upplevt med våra fyrbenta kamrater. B-g.

IDROTT

T4 laget efter segern i Eslöv. Fr v i borte raden: Erik Larsson, lagl, vol Johansson, Gylling, korp Eriksson, Joris Fredriksson. Främre raden: korp Månsson, (Kjäll och Lasse), korp Dick Karlsson.

Vid det här laget har årets vplkontingent avvecklat ett par veckor av sin utbildning, och de bästa rekryterna ha väl börjat vänja sig vid de specifika förhållanden, som krigarlivet för med sig. Någon ha flera redan kommit i kontakt med regementets idrottsförening under de nyss avslutade friidrottsdagarna, men för att få ännu fler av de intresserade för idrottsarbete följer här en kortfattad redogörelse för verksamheten under de närmaste månaderna.

Föreningen sätter som sin främsta uppgift, främst med tanke på att största antalet medlemmar äro vpl, vilka helst vilja representera sin civila förening i kretsästerskap och liknande tävlingar, att verka för fri idrott på bred basis och då främst propaganda för Riksidrottsförbundets idrottsmärke. Under juli och augusti månader kommer det att bli tillfälle att två kvällar i veckan avlägga prov för nämnda märke och bestämmelser härför kommer att anslås å kompaniernas anslagstavlor. Beträffande riksidrottsmärket redogöres närmare i annan artikel. För övrigt kommer föreningen att låta sig representeras vid täv-

Prislistan var följande:

Lagtävling:	
1. T4	182 prickar
2. I7	185 ..
3. A3	227 ..
4. P2	238 ..
5. L74	314 ..
6. Ing2	531 ..
7. Ka2	534 ..

lingarna här i bygden och i slutet av augusti går klubbmästerskapen, där som pris utdelas föreningens medaljer. Föreningen har alltså en egen medalj, som med lite träning lätt kan erövas. För att få medalj, som utdelas gratis till föreningsmedlemmar, fordras att göra vissa stipulerade resultat och för att så många som möjligt av årets vplkontingent skall kunna eröva medalj av någon valör kommer två gånger i månaden med början i juli att anordnas medaljtävlingar.

Under sommarmånaderna kommer föreningen också att syssla med fotboll och i likhet med föregående år blir det i form av cuptävling mellan samtliga kompanier — också här medaljer till de båda bästa lagen — och diverse vänskapmatcher med föreningar i Göinge. Cupledare blir överfurir Larsson, regexp, som gärna ger upplysningar utöver de bestämmelser som kommer till respektive kompanier.

Emellertid har idrottssäsongen startat redan tidigt i vår och för föreningens del har det blivit stora och glädjande framgångar genom juniorerna, som vid samtliga tävlingar de ställt upp i gjort mycket goda insatser. Tesen träning ger resultat har besannats. Juniorerna, som samtliga äro stamanställda vid regementet, har visat ett bra intresse för träning och resultaten ha inte låtit vänta på sig. Under vårens lopp har föreningen varit representerad vid 6 terrängtävlingar och i 5 av dessa har erövrats första lagpris. Redan den 19 mars gick första löpningen av stapeln i Eslöv och de våra ställe upp som outsiders och i lokalpressen tippades också säker triumf för Göta, Hälsingborg i jun-klassen. Men våra grabbar ville annat. Det var si och så med rutinen och hade loppet disponerats bättre hade det också säkert blivit bättre individuella placeringar. Jämnheten avgjorde striden till vår fördel och det blev en lika överraskande som uppskattad seger och en god impuls till fortsatt träning. Det var korp Karlsson och bröderna Månsson som den gången lurade Göta på konfekten.

I Uranias terräng första söndagen i april ställ-

Individuell tävling:

Klass A:

1. Löjtnant Lemgart/Löjtnant Florén T4 12 pr.
2. Sergeant Håkansson/Fanj Palmér T4 22 ..
3. Arméing Carwik/Fanj Lundström T4 29 ..
4. Löjtnant Carlqvist/Sergeant Jarlid T4 42 ..

Klass C:

3. Korpral Aurell T4 60 pr.
8. Furir Persson T4 88 ..

des upp med något decimerat lag, men rutinen började komma och därmed också förmågan att göra eget lopp och korpral Karlsson, som sedan hela våren gjorde goda insatser, vann klart och med hjälp av korp Månsson, Sjöstrand och volontären Arvidsson togs lagsegern.

I göingemästerskapen i terräng, som arrangerades av Bjärnum, finns konstigt nog inget lagpris för juniorer. Detta inte märkligt av den anledningen att T4 under året erövrade det utan fastmer av den orsaken, att det ju är på ungdomen föreningarna bygger och att de därför äro värda den stimulans ett mästerskapstecken kan ge. På grund av en omfattande fälttävlan torsdag—fredag voro inte föreningens representanter i bästa trim och detta kostade förmodligen Dick Karlsson hans mästartitel. Tillsammans med Eriksson och Kj. Månsson bärgades emellertid överlägset det av arrangörerna uppsatta vandringspriset till bästa 3-mannalag.

I MAI:s parklopp fick Dick Karlsson revansch för det snöpliga nederlaget i Göingemästerskapen och sin vana trogen togo våra representanter även här hand om lagpriset.

Som synes äro framgångarna flera och fortsätter bara pojkarna att träna under kommande vintern kan det bli bra resultat till nästa år, då det gäller att försvara årets resultat.

Det återstår emellertid flera tävlingar och i Göingemästerskapen äga vpl personal rätt att delta. För Er, vpl, som önska representera T4 IF under Er tjänstgöring finnas särskilda representationsbestämmelser, enligt vilka Ni, så snart som Ni klätt Er i uniform få representera förbandets idrottsförening. Detta betyder inte att Ni behöver överge Er civila förening, utan Ni äger rätt att även tävla för denna Er hemortsförening, om vid tillfället i fråga militära föreningen ej är representerad. Ex. Du hör hemma i Kalmar, och på grund av de långa resorna hem är Du intresserad av att tävla för T4 IF, och gör det vid olika tillfällen. Skulle det nu bli en tävling i Alvesta, där både Din hemortsförening i Kalmar och T4 IF låter sig representeras måste Du tävla för militära föreningen, allt i enlighet med Riksidrottsförbundet representationsbestämmelser. Detta betyder, att det utan någon som helst nackdel går att aktivt delta i regementets idrottsförening, och har alltså en smälning rätt att delta i t ex Göingemästerskapen.

Under våren har också föreningen representerats vid ett flertal orienteringar och även i denna tävlingsgren har nåtts relativt goda resultat. I

orienteringsklubben "Kontinents" tävling i slutet av mars erövrades i klass C 2. lagpris och en individuell 6. plac av serg Svensson bland 73 deltagare. I Kärnans tävling blev det också 2. lagpris genom serg Svensson och Larsson samt vpl Fransson. I Osbys traditionella orientering blev det i klass C (85 deltagare) 1. lagpris denna gång genom serg Svensson, korp Aurell och vpl Malm och i Enmaljungas poängorientering erövrades i klass C överlägset första lagpris med de individuella placeringarna: serg Svensson 4, förrädsman Wahlman 6 och vpl Fransson 8. Detta var också avslutningen på vårens tävlingar, men till hösten, då det hela sätter i gång igen äro alla välkomna att försvara regementets färger. Konrad Persson.

Låt idrottsmärket pryda uniformen, T4 bäst i Skåne 1949

Under 1947 erövrades av medlemmar i T4 IF 286 st riksidrottsmärken, eller kanske snarare, avlades så många prov och för regementets del blev det en fjärdeplacering i tävlingen om antalet erövrade idrottsmärken mellan arméns förband. Under 1948 avlades inte mindre än 389 märkesprov och regementet klättrade upp ett par pinnhål och blev tvåa i tävlingen med silverplakett till förbandet som synbarligt bevis. Under året som gått arbetades med samma iver på denna tävling, men siffran för avlagda prov 1949 stannade vid 371, vilket innebär, att vi i stort sett hållit vår standard. Det bör emellertid inte vara omöjligt, om alla läggermanken till, en maning till personal av alla grader, att under detta år förbättra resultatet. Vid erövrandet av idrottsmärket är det inte fråga om specialkunnande, utan det är allroundförmågan som är avgörande. Ingen kan påstå, att proven äro svåra, ty med träning går det rätt snart att avlägga proven och det gäller alltså att få en viss grad av spänst, styrka och snabbhet, inte föraktliga egenskaper, som böra ägas av ungdom i alla åldrar och inte minst av en svensk soldat av i dag. Första året erhålles märket i brons och fortsätter man sedan år efter år blir det allt högre valör och efter 18 år när man den högsta utmärkelsen, idrottsmärket i guld med emalj. Riksidrottsmärket, världens äldsta i sitt slag, instiftades redan 1907 och vill locka till allsidigt idrottande under flera år. Märkestagandet blir på så vis en "spänstförsäkring" för var och en; man blir intresserad av att årligen kontrollera sin spänst och man har ständigt nya valörer av

idrottsmärket att syfta på. Detta bör vara något att trakta efter för var och en. Att vara soffligare bör varje svensk skämmas för. Låt målet vara: Idrottsmärket till varje man.

Idrotten har värde för samhället och förbandet. Den skänker välbehövlig motvikt till hårda exercisövningar eller vistelse inom expeditioners dörrar och utöver stärkande av kroppens olika organ gör den sitt till för att skapa ett glatt och spänstigt sinnelag och motverkar tidigt åldrande. Rent spel — fair play — måste alltid iakttas och ofta vid tävlingar gäller det för den enskilde individen att genom disciplin — detta omdiskuterade och av många förhatliga ord — och villighet offra personlig framgång för LAGETS. Dessa egenskaper samt omdömesförmåga och kamratkänsla kan födas genom aktivt utövande och egenskaperna kunna förvärfvas genom träning och tävling. Inse vilka värden idrotten har och kom ner och gör Ditt bästa. Träna till dess att Du klarar Dina prov och hjälp till att skapa ett idrottsutövande på bred front. Märket är långt ifrån huvudsaken, men låt det bli en symbol! K. P.

God tillslutning vid propagandatävlingar

Fri-idrottsdagarna har gjort come back. För 10—15 år sedan var intresset mycket stort över hela landet för de friidrottsdagar som då Svenska Idrottsförbundet tillsammans med Stockholms-Tidningen anordnade. På regementet finns säkert också många som minns hur fanjunkaren och idrottsentusiasten Tage Tullberg på känt manér genomförde tävlingarna och T4 hävdade sig också gott i tävlingen mellan distriktens föreningar. Efter uppehåll sedan 1943 ha tävlingarna åter uppstått och med samma syfte: idrott åt alla.

På alla Sveriges 9000 idrottsplatser pågick under tiden 4/6—18/6 dessa propagandatävlingar och för T4:s del var första tävlingskvällen den 9/6. Tillslutningen blev från början mycket god och på 100 meter var det inte mindre än 82 man som deltog i poängjakten. Bästa resultat i denna gren fick furir Bengtsson genom 12 sek blankt. Övriga grenar voro längd och kula och antalet startande i resp grenar var 75 och 69. I längdhopp nådde vpl 1420 Fristedt, 10 komp bästa resultatet, 5,72, och i kula furir Lindhé genom 11,36 meter. Efter första kvällens tävlingar hade föreningen kommit upp i 201 poäng.

Även i fortsättningen blev tillslutningen god och trots banornas mycket dåliga beskaffenhet — regn och åter regn hade behövts för att göra dem rättvisa — kunde poängsiffran kraftigt höjas, nämligen

RED. SPALT

I den i nr 3/1949 utlysta fotoprästävlan segrade vpl 9043-6-40 Künstlicher. Hans bästa kort prydde omslaget på nr 4/1949, men blev genom ett förbiseende leke omnämnd där. Den utlovade tian sändes honom en av de närmaste dagarna på posten.

Nästa nummer av Snappbanen utkommer i början av september. Till detta nummer, liksom för övrigt till alla andra, inbjudas årets värnpliktiga att deltaga med såväl manuskript som bilder. Det kan hända att det blir ett litet arvode.

gen till 521. Utöver komplettering i tidigare avverkade grenar förekom 400 meter och höjd. På 400 meter startade 63 man och under de sista heaten var banan sorglig att skåda. Bästa resultat i grenen nådde korpralen Eriksson genom 57,1 sek.

I höjdhopp startade 88 man och trots den mycket lösa ansatsbanan var det inte mindre än 73 man som tog poäng. 1420 Fristedt, 10 komp, lyckades bäst och vann tävlingen på 1,60 m, därmed tagande sin andra seger eftersom han även blev bäst i längd.

Då detta skrives återstår en tävlingskväll och kanske det skall lyckas föreningen att nå upp i omkring 700 poäng. Före sista kvällen är poängfördelningen mellan komp:

1 komp 44, 2 komp 60, 3 komp 35, 4 komp 31, 10 komp 100, 10 komp (plutchskola) 164, 11 komp 87.

Vpl Fristedt klara elegant segrarhöjden 1,60 m.

UTDRAG UR REGEMENTSORDER

Nådevedermålan.

Hans Maj:tt Konungen har 12/3 i nåder tilldelat löjtnanten i armén N. S. Jancke Vasamedaljen i guld 5 storleken.

Utnämningar och förordnanden.

I trängtruppernas reserv ha förordnats såsom kapten, löjtnanterna i samma reserv T. M. Lundius, T. J. C. Heime och C. J. A. Rydén samt såsom löjtnanter, fänrikarna i samma reserv E. Höjer-Harksen, M. L. Wallerstedt, N. A. Jönsson, P. E. Andersson och J. O. Westin.

Till fanjunkare vid trängtrupperna har utnämnts sergeanterna vid trängtrupperna S. O. Darpö och N. A. C. Ohlsson.

Till regementsläkare vid T4 fr o m 1/4 har utnämnts bataljonsläkaren vid reg B. A. Kronkrist.

Till förvaltare vid fälttygkåren fr o m 1/7 har utnämnts fanjunkaren vid trängtrupperna Önnerby.

Placeringar.

Vid T4 R (Revingehed) ha placerats kapten Lindencrona, löjtnanterna Bergström, Florén och Stéen, fanjunkare Olsson samt sergeanterna Jansson och Pettersson.

Kapten Lindberg har placerats vid T1, löjtnant Afzelius och sergeant Gadd vid T4.

Kommenderingar och kurser.

Löjtnanterna Söderling och Stéen hava genomgått trängofficersskolan 1949—1950.

Kapten Lindencrona är beordrad till stridskola för kompanichefer vid Inf SS 30/5—7/7.

Tjänstgöring för reservpersonal.

Befäls- och repövning 31/1—12/3 kapten Molander, löjtnanterna Westerberg, Lindose, Alvein och Thomasson, fänrik Krantz samt sergeant Nilsson.

Befälskurs 27/1—10/2 kapten Alvein, löjtnanterna A. Bengtsson, J. Persson, Söderlund, Sonnerst, Schönbeck, Ahlner, Tyreus, Jeppsson, fänrikarna Lysén och Jönsson samt serg Pettersson.

Repövning 9/2—17/3 löjtnanterna Tilly och Winell, fänrik Nilsson samt sergeant Paulsson.

Kapten Thanner, arméns resatst har fullgjort honom författningsenligt åliggande tjänstgöring 6/2—9/3.

Repkurs 20/4—21/5 kaptenerna Cavalli, A. Andersson och Törner samt serg Thornberg, 20/4—26/5 löjt-

nanterna Lind, Körner-Krakau och Svensson samt fanjunkare Thuvesson, 20/4—8/5 fanjunkarna Hassén, Grönlund och Björk.

Repövning 30/5—5/7 kapten B. Elander.

Avsked.

Major G. Appeltofft har fr o m 1/4 beviljats avsked med förtidspension.

Löjtnanten C. J. M. Roppe har beviljats avsked ur trängtruppernas reserv.

Avförd ur rullorna.

Fanjunkaren i trängtruppernas reserv C. G. Strandh har på grund av för kvarstående i reserven uppnådd åldersgräns avförd ur rullorna.

Resia

Butikerna

för

klok hushållning

Egna fabriker — 140 affärer

För Damer

och Herrar

med anspråk på god HUD- och

HÅRYRD tillräkts våra special-

behandlingar.

Modern - Hygienisk - Trivsamt

Ett FOTO från

LINDHOLMS

är alltid en välkommen gåva.

Stor sortering av RAMAR och ALBUM

Framkällning och kopiering

1sta Avenyen 5

Telefon 1088

Soldathemmet

vid T 4 Hässleholm
Finjagatan 39 / Telefon 901

LJUSA, VARMA OCH TREVILIGA LOKALER

Läs- och skrivrum. Garderob

KAFE

Försäljning av Frukt, Karameller, Choklad och

Tobaksvaror. Telefonhytt

ELIASSONS

Bageri-,
Speceri- och
Diverseaffär

SÄG DET MED BLOMMOR

från

Iris Blomsterhandel

Telefon 217

PLUGGA IN

att man gör fördelaktiga inköp hos

F. Thereström

Bolgården

Tel. 785

Kontoret

Tel. 1725

Röingeatan

Tel. 79

Billig, välagad mat serveras på

Hessle-Baren

Ny regim

Grandbiografen

Ingen dricks

KÖTT, FLÄSK och CHARKUTERIVAROR

i stor sortering

MALTE ANDERSSONS

CHARKUTERIAFFÄR

TEL. 408 — 399 HÄSSLEHOLM Tel. 409 — 399

Vill Ni ha

ETT GOTT OCH VÄLSMAKANDE BRÖD

samt

GODA KAKOR TILL KAFFET

ring då

Unos Bröd

Telefon 623

HÄSSLEHOLMS
HANDELS- & FABRIKS AKTIEBOLAG

Representant för

GENERAL MOTORS NORDISKA AB

Försäljare av

Buick . Oldsmobile . Chevrolet
Vauxhall . Bedford . Opel

Försäljare i OSBY: A. Persson, tel. 191
STRÖMSNASBRUK: B. Thelin, tel. 26, 178

Här det gäller

GOTT KAFFE och GOTT BRÖD

Gå till WESÉNS

Anlita

TVÄTT-TJÄNST

Telefon 884

GOTT till sista droppen är

Mörcks Kalaskaffe

Tel. 24

Första Avenyen 4

Hederspriser

Hanssons Guldsmedsaffär

Hässelholm - Telefon 639

KÖPMANNABOLAGET

HÄSSLEHOLM

TEL. 402, 902